

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 30/2019-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 4. decembra 2019 o ústavnej sťažnosti obchodnej spoločnosti IRIDIS s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, IČO 47895942, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Ing. Pavol Korytár, vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 1 a 2 a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo 6/2019 zo 14. júna 2019 (Rvp 1766/2019) a o ústavnej sťažnosti obchodnej spoločnosti IRIDIS s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, IČO 47895942, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Ing. Pavol Korytár, vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 1 a 2 a základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 30/2018 z 29. apríla 2019 (Rvp 1801/2019) takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1766/2019 a sp. zn. Rvp 1801/2019 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1766/2019.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2019 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti IRIDIS s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, IČO 47895942 (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Obdo 6/2019 zo 14. júna 2019 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu I“).

Predmetná ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi.

2. Ústavnému súdu bola 14. októbra 2019 doručená ďalšia ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj práva na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obdo 30/2018 z 29. apríla 2019 (ďalej len „uznesenie najvyššieho súdu II“).

Predmetná ústavná sťažnosť bola pridelená sudkyni spravodajkyni Jane Laššákovej.

3. Zo spisov ústavného súdu vedených pod sp. zn. Rvp 1766/2019 a sp. zn. Rvp 1801/2019 vyplýva, že tieto veci spolu skutkovo a právne súvisia a v prevažnej miere sa týkajú aj totožných účastníkov. Uznesenie najvyššieho súdu I vyplynulo z dovolacieho konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Obdo 6/2019 na základe dovolania – mimoriadneho opravného prostriedku sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 14 CoKR 9/2018 z 28. júna 2018, ktorým bol ako vecne správny potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 11 Cbi 4/2014 z 12. októbra 2017. Uznesenie najvyššieho súdu II vyplynulo z dovolacieho konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 4 Obdo 30/2018 na základe dovolania – mimoriadneho opravného prostriedku sťažovateľky proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 14 CoKR 20/2016 z 26. októbra 2017, ktorým bol ako vecne správny potvrdený rozsudok okresného súdu sp. zn. 10 Cbi 5/2014 z 19. apríla 2016.

4. Ústavnoprávna argumentácia sťažovateľky je v oboch veciach v zásade totožná a uznesenie najvyššieho súdu I, ako aj uznesenie najvyššieho súdu II sú tiež založené na obdobných právnych záveroch. Predmetom oboch základných (nachádzacích) súdnych konaní vyvolaných sťažovateľkou ako žalobkyňou bolo určenie, že po skončení reštrukturalizácie spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dlžníčka“), v rámci dozornej správy a so súhlasom dozorného správcu uzavreté zmluvy o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru [ďalej len „sporné zmluvy“ (bližšie špecifikované v žalobách, pozn.)] medzi dlžníčkou (predávajúcou) na strane jednej a tretími osobami (ďalej len „kupujúci“) na strane druhej, predmetom ktorých bol predaj tam označených nehnuteľností vo vlastníctve dlžníčky, sú neplatné alebo (alternatívne) sú právne neúčinné.

5. Kľúčová námietka sťažovateľky spočíva v tvrdení, že uznesenie najvyššieho súdu I a uznesenie najvyššieho súdu II vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek tomu, že podľa sporných zmlúv časť z celkovej dohodnutej kúpnej ceny mala byť podľa sťažovateľky uhradená preddavkom, resp. preddavkami zaplatenými kupujúcimi, prípadne ich právnym predchodcom (na základe zmluvy o budúcej zmluve, pozn.) ešte pred začatím reštrukturalizačného konania, prípadne pred povolením reštrukturalizácie,

čo podľa názoru sťažovateľky pre rozpor sporných zmlúv so záväznou časťou uznesením okresného súdu sp. zn. 1 R 1/2010 z 15. júna 2012 potvrdeného reštrukturalizačného plánu dlžníčky zakladá ich rozpor so zákonom, a tým súčasne aj ich absolútnu neplatnosť, najvyšší súd dovolania sťažovateľky odmietol.

6. Sťažovateľka zároveň namieta, že kupujúci boli oprávnení si svoje pohľadávky z titulu nimi uhradených preddavkov uplatniť v rámci reštrukturalizácie prihláškou a keďže tak riadne a včas neurobili, ich právo vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníčke potvrdením reštrukturalizačného plánu zaniklo, a tak neoprávnené započítanie týchto „pohľadávok“ podľa sporných zmlúv na úhradu celkovej kúpnej ceny ukrajuje uspokojenie veriteľov dlžníčky vrátane sťažovateľky a zabezpečeného veriteľa dlžníčky, čo (alternatívne) tiež zakladalo dôvod na určenie, že sporné zmluvy sú právne neúčinné. Napriek tomu najvyšší súd právnu ochranu sťažovateľke neposkytol a jej dovolania aj v tejto časti odmietol.

7. Sťažovateľka najvyššiemu súdu vytýka formalistický prístup najmä pri posudzovaní prípustnosti dovolania z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), resp. vo vzťahu k vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 432 ods. 2 CSP. Tvrdí, že uznesenie najvyššieho súdu I, ako aj uznesenie najvyššieho súdu II sú arbitrárne, nedostatočne odôvodnené, pretože najvyšší súd sa podľa jej názoru nevysporiadal so zásadnými právnymi otázkami.

II.

8. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy vecí primerane Civilný sporový poriadok.

11. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

12. Podľa § 7 ods. 1 písm. e) zákona o ústavnom súde a čl. II bodu 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení jeho dodatku č. 1 (ďalej len „rozvrh práce“) v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

13. S prihliadnutím na obsah oboch ústavných sťažností sťažovateľky (sp. zn. Rvp 1766/2019 a sp. zn. Rvp 1801/2019) a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených ústavných sťažností plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II bodom 10 rozvrhu práce rozhodlo tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2019

Ivan Fiačan
predseda pléna Ústavného súdu
Slovenskej republiky